

VOL D'OCELL

Ens varen explicar uns amics la seva experiència de volar en globus. Escolliren en aquell moment la comarca de la Garrotxa fent nit en el poble de Santa Pau.

Explicaren que és un poble de pessebre, amb la seva plaça porticada, l'església i el castell, emmarcats per cases de pedra. Era tant bonic... que amb el seu entusiasme m'encomanaren les ganes d'anar-hi amb el meu marit.

Explicaren que al matí, a quarts de vuit, els recolliren per anar al camp on el globus els esperava ajagut encara a terra sense inflar, perquè pugessin valorar què suposava viatjar-hi.

La natura els va amarar de poesia, el ver del camp, la boira baixa... El sol naixent il·luminava de claror la terra verda i humida de rosada.

Explicaren que mica en mica anava agafant forma el globus immens i que la cistella de vímet on s'enfilarien al cap de poc, intentant deixar l'angúnia arrapada a terra, cada vegada es veia més petita.

La suavitat de l'enlairament era tant imperceptible que sense ni adonar-se'n en pocs moments ja eren a molts peus d'alçada.

La vista d'ocell els va oferir una visió tant esplèndida de mar a muntanya amb els pirineus nevats on s'hi podien contemplar tot els cims. Als seus peus, el llac de Banyoles i tots els camps com un mosaic de colors, els volcans adormits formant el relleu de la terra. El vol els permetia admirar la Fageda d'en Jordà, els pobles i les valls.

Així admirats de tanta bellesa, els organitzadors els oferiren coca de llardons i cava. Durant una hora i mitja de placidesa total, volaren i volaren, i finalment aterraren molt dolçament en un camí a la vora d'un camp. D'allí els portaren a un menjador per arrodonir la festa, amb un esmorzar esplèndid, embotits, pa amb tomàquet i mongetes de *Santa Pau* amb botifarra, i un iogurt *La Fageda*, cafè i ratafia.

Aquest proper cap de setmana, si el meu marit no sagués posat malalt, tenia previst anar a la Garrotxa i enfilem-nos cel amunt, amunt, per convertir-me en ocell.